

ततस्ते यादवाः सर्वे पूजयन्तो जनार्दनं । उपोपविविशुः प्रीताः प्रशंसन्तोऽहुतं कृतं ।
 पूज्यमानो महाबाहुः पौराणां रतिवर्द्धनः । विजहार महाकीर्तिर्दिवैरिव स तौ सह ।
 समासीनेषु सर्वेषु यादवेषु जनार्दन । नियोगात्तिदग्नेन्द्रस्य नारदोऽभ्यागमत् सभां ।
 सोऽयं संपूजितः पूज्यः शूरैस्त्रैर्यदुपुङ्गवैः । करे संस्पृश्य गोविन्दं विवेश परमासने ।
 सुखोपविष्टस्तान् वृष्णोऽनुपविष्टानुवाच ह । संप्राप्तं शक्रवचनाज्जानीध्वं मानवर्षमाः ।
 शृणुध्वं राजशार्दूलः कृष्णस्यास्य पराक्रमं । यानि कर्माणि कृतवान् बाह्यात् प्रभृति केशवः ।
 उग्रसेनसुतः कंसः सर्वान्निर्मथ्य यादवान् । राज्यं जयाह दुर्बुद्धिर्बुद्ध्या पितरमाहुकं ।
 समाश्रित्य जरासन्धं शङ्करं कुलपांसनः । भोजवृष्णन्धकान् सर्वानवमन्य सुदुर्मतिः ।
 ज्ञातिकार्यं चिकीर्षस्तु वसुदेवः प्रतापवान् । उग्रसेनस्य रचार्यं स्वपुत्रं पथ्यरचत ।
 स गोपैः सह धर्मात्मा मथुरोपवने वसन् । अत्यहुतानि कर्माणि कृतवान्मधुसूदनः ।
 प्रत्यक्षं शूरसेनानां अयतां महदहुतं । अधोऽनेन शयानेन शकटान्तरचारिणा ।
 राक्षसी निहता रौद्री शकुनीवेशधारिणी । पूतना नाम घोरा सा महाकाया महाबली ।
 विषदिग्धं स्नानं क्षुद्रा प्रयच्छन्ती जनार्दने । ददृशुस्तां विनिहतां राक्षसीं ते वनौकसः ।
 बलेः सुतां महाघोरां भीषणां विकृताननां । पुनर्जातोऽयमित्याहुस्तस्मादधोक्षजः ।
 अत्यहुतमिदञ्चासौद्यच्छिशुः पुरुषोत्तमः । पादाङ्गुष्ठेन शकटं क्रोडमानो व्यालोडयत् ।
 दाम्ना चोलखले बद्धे विप्रकुर्वन् कुमारकान् । बभञ्जार्जुनवृक्षौ द्वौ ख्यातौ दामोदरस्ततः ।
 कालियस्य महानागो दुराधर्षो महाबलः । क्रोडता वासुदेवेन निर्जितो यमुनाद्वदे ।
 अक्रूरस्य समचक्षु यन्नागभवने प्रभुः । पूज्यमानस्तदा नागैर्दिव्यं वपुरधारयत् ।
 शीतवाताहिता गाश्च दृष्ट्वा कृष्णेन धीमता । हृतो गोवर्द्धनः शैलः सप्तरात्रं महात्मना ।
 शिशुना वासुदेवेन गवां त्राणार्थमिच्छता । तथा सुदुष्टोऽतिबली महाकायो नरान्तकृत् ।
 गोपतिर्वासुदेवेन रिष्टको विनिपातितः । धेनुकः सुमहाकायो दानवः सुमहाबलः ।
 निहतो वासुदेवेन गवां त्राणाय दुर्मतिः । सुनामानममिचक्रः सर्वसैन्यपुरस्कृतं ।
 वृकैर्विद्रावयामास यहीतुं समुपस्थितं । रौहिणेयेन सङ्गम्य वने विचरता पुनः ।
 गोपवेशधरेणैव कंसस्य भयमाहितं । तथा व्रजगतः शौरिर्द्विद्रायुधबलं हयं ।
 प्रग्रहं भोजराजस्य जघान पुरुषोत्तमः । प्रलम्बश्च महाकायो रौहिणेयेन धीमता ।
 दानवो मुष्टिनैकेन कंसामात्यो निपातितः । एतौ हि वसुदेवस्य सुतौ देवसुतोपमौ ।
 ववृधाते महावीर्यौ ब्रह्मगार्ग्येण संस्तुतौ । जन्मप्रभृति चाप्येतौ गार्ग्येण परमर्षिणा ।
 यथा तथ्येन विज्ञाय संस्कारं प्रतिपादितौ । यदा तिमौ नरश्रेष्ठौ स्थितौ यौवनसंमुखे ।
 सिंहशावाविवोदीर्णौ मत्तौ हैमवतौ यथा । ततो मनांसि गोपीनां हरमाणौ महाबलौ ।
 आस्तां गोष्ठचरौ वीरौ देवपुत्रोपमद्युतौ । एतौ जवे वा युद्धे वा क्रोडासु विविधासु च ।